

STATENS
UDDANNELSESSTØTTE

NOTAT

STYRELSEN FOR
STATENS
UDDANNELSESSTØTTE

KONTORET FOR JURA
OG VOKSEN-
UDDANNELSESSTØTTE
JURA

NOTAT
til
Folketingets Europaudvalg

8. december 2010
ref. JW/mw
j.nr. 2010-

om afgivelse af indlæg i sag C-542/09, Kommissionen mod Nederlandene

1. Indledning

Kommissionen har anlagt traktatbrudssag mod Nederlandene om et nederlandsk bopælskrav i forbindelse med studiestøtte til uddannelse i udlandet. Kommissionen fremfører, at bopælskravet er i strid med EUF-Traktatens artikel 45 og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet.

- Kommissionen gør gældende, at et bopælskrav som betingelse for studiestøtte til uddannelse i udlandet er indirekte diskrimination i forhold til den vandrende arbejdstager,
- Kommissionen henviser til de rettigheder, der følger af EUF-Traktatens bestemmelser vedrørende unionsborgerens fri bevægelighed (EUF-Traktatens artikel 21), ikke forskelsbehandling (EUF-Traktatens artikel 18) og til arbejdskraftens fri bevægelighed (EUF-Traktatens artikel 45), herunder
- at der ikke bør stilles yderligere krav for vandrende arbejdstagere og deres familiemedlemmer for tilknytning til værtslandet, idet arbejdstageren og hans familie må anses for knyttet til værtslandet gennem arbejdstagerens tilknytning til arbejdsmarkedet i dette land.

2. Sagens omstændigheder

Kommissionen har rejst sagen mod Nederlandene på baggrund af en konkret klage over de nederlandske regler Wet op de Studiefinanciering, WSF, hvoraf det fremgår, at en studerende er berettiget til studiestøtte til studier i udlandet, hvis han har haft sammenhængende lovligt ophold i Nederlandene i mindst 3 år inden for de sidste 6 år før påbegyndelsen af den uddannelse, der søges studiestøtte til. Reglen gælder både nederlandske og udenlandske statsborgere, og gælder uanset om ansøgeren er økonomisk aktiv (vandrende arbejdstager eller familiemedlem til en vandrende arbejdstager).

Det forventes, at en række medlemslande vil intervenere i sagen til støtte for Holland, herunder formentlig bl.a. Tyskland, Sverige og Belgien. Frist for afgivelse af skriftligt indlæg i sagen er den 3. januar 2011.

3. Den danske interesse i sagen

De danske regler om SU til uddannelse i udlandet er på centrale punkter parallelle til de, der gælder i Nederlandene, herunder navnlig med hensyn til at kræve forudgående ophold for at få studiestøtte til uddannelse i udlandet og med hensyn til at opstille nogle klare og generelle retningslinjer, der ikke giver mulighed for konkrete vurderinger. Det danske krav til forudgående ophold må dog betragtes som mindre indgribende end det nederlandske opholdskrav, idet der i den danske studiestøttelovgivning stilles krav om 2 års sammenhængende ophold i Danmark inden for de sidste 10 år forud for ansøgningstidspunktet som betingelse for adgang til studiestøtte til uddannelse i udlandet.

EU-Domstolens vurdering af de hollandske SU-regler, herunder i relation til Rådets forordning 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed og Kommissionens vurdering af, at de hollandske regler udgør indirekte diskrimination, vil derfor også have betydning for de danske regler om SU til uddannelse i udlandet. Den danske interesse i sagen består på det grundlag i at begrænse en mulig udvidelse af udvandrede danske familiers og udenlandske studerendes adgang til SU til uddannelse i udlandet. Dette omfatter adgang til SU-stipendium, SU-lån, udlandsstipendium og det i regeringens SU-reform foreslåede udlandslån.

4. Den danske regerings synspunkter i sagen

Fra dansk side vil man støtte de anbringender, der under sagen er fremsat fra hollandsk side.

Da sigtet med de danske (og de hollandske) studiestøtteregler er at fremme studier uden for hjemlandet, er der for det første ikke tale om sammenlignelige situationer, når studerende med fast ophold i Nederlandene, der gives mulighed for at studere i udlandet, sammenholdes med udenlandske studerende uden en vis grad af tilknytning til Nederlandene, der ønsker at studere uden for Nederlandene.

Såfremt det måtte blive lagt til grund, at de nederlandske regler udgør indirekte diskrimination, er der tale om regler, der både er hensigtsmæssige og nødvendige i forhold til det overordnede mål om at fremme studier i udlandet. Reglerne er endvidere proportionale, idet andre tilknytningskriterier, som fx sprog og geografiske begrænsninger må anses for uhensigtsmæssige i forhold til et opholdskrav, der er en simpel, letforståelig og administrerbar regel.

Danmark afgiver skriftligt indlæg i overensstemmelse med ovenstående.